

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi painovapauslain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi painovapauslakia niin, että se täyttäisi Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen (ETA-sopimus) vaatimukset. Ehdotuksen mukaan jokaisella olisi oikeus julkaista painokirjoituksia Suomessa. Ulkomaalaiselta ei enää edellytettäisi kotipaikkaa Suomessa, jotta hän voisi toimia painokirjoitusten julkaisijana. Lisäksi ETA-sopimukseen sisältyvän sijoittautumisvapauden johdosta oikeus kirjapainoliikkeen harjoittami-

seen ja painokirjoitusten myyntiin ehdotetaan ulotettavaksi koskemaan myös ulkomaalaisia. Samoin ehdotetaan poistettavaksi kotipaikka-vaatimus ulkomaalaiselta, jotta hän voisi toimia aikakautisen painokirjoituksen päätoimittajana.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan samanaikaisesti Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen kanssa.

PERUSTELUT

1. Nykytila

1.1. Painovapauslaki ja sen uudistamistarve

Sananvapaudella on keskeinen merkitys nykyaikaisessa yhteiskunnassa. Sananvapaus on nykyisin turvattu Suomen Hallitusmuodon 10 §:ssä, jonka mukaan ”Suomen kansalaisella on sanan vapaus sekä oikeus kirjoituksen ja kuvallisen esityksen painosta julkaisemiseen kenenkään niitä ennakolta estämättä.” Pykälän 2 momentin mukaan säännöksiä oikeuden käyttämisestä annetaan lailla. Perusoikeusudistusta valmistellut perusoikeuskomitea ehdotti mietinnössään (komiteanmietintö 1992:3), että nykyisin vain Suomen kansalaisia koskevat perusoikeudet, muun muassa sananvapaus laajennettiin perustuslainkin tasolla koskemaan myös ulkomaalaisia.

Sananvapauden eräästä keskeisistä muodosta, painovapaudesta säädetään vuonna 1919 annetussa painovapauslaissa. Painovapauden kannalta keskeinen periaate on oikeus julkaista painokirjoitus ilman viranomaisten ennako-

tarkastusta. Kun painokirjoitus on julkaistu, viranomaiset voivat kohdistaa siihen jälkivalvontaa. Laki sisältää myös useita säännöksiä siitä, kuka eri tapauksissa vastaa julkaistun painokirjoituksen sisällöstä. Laissa on myös rangaistussäännökset painovapausrikoksista.

Painovapauslaki on kokonaisuudessaan hyvin vanhentunut ja puutteellinen. Toisaalta se sisältää myös säännöksiä, joita ei nykyaikana enää tarvita. Lakia on osittain muutettu vuonna 1989 painovapauslain muuttamisesta annetulla lailla (1333/89), jolla pyrittiin parantamaan ulkomaalaisten asemaa. Uudistuksen teki välttämättömäksi pyrkimys ratifioida Euroopan ihmisoikeussopimus (SopS 18 ja 19/90) ilman varauksia painovapauden osalta.

Painovapauslaki vaatii kokonaisuudistusta kuten perusoikeuskomitea on mietinnössään ehdottanutkin. Jo sitä ennen on kuitenkin tehtävä ne välttämättömät muutokset, jotka johtuvat Euroopan talousalueesta (ETA) tehdystä sopimuksesta. Lähtökohtana uudistuksessa on se, ettei ETA-valtioiden kansalaisille aseteta tiukempia vaatimuksia elinkeinon ja

ammattin harjoittamisessa kuin Suomen kansalaisille. Kansainvälisten ihmisoikeussopimusten sisältämistä syrjintäkielloista puolestaan seuraa, että lainmuutos on sananvapauden kannalta tärkeiden julkaisemisoikeuden ja aikakautisen painokirjoituksen päätoimittajana toimimisen oikeuden osalta tarpeen toteuttaa yleisesti ulkomaalaisia eikä vain ETA-valtioiden kansalaisia koskevana.

1.2. ETA-sopimuksen asettamat vaatimukset

ETA-sopimukseen sisältyy kaksi periaatetta, jotka poikkeavat painovapauslain säännöksistä. Näistä ensimmäinen on sijoittautumisvapaus, joka on yksi henkilöiden vapaata liikkumista koskevista sopimuksen peruseriaateista. Siihen liittyy läheisesti syrjinnän kieltö. Toinen periaate on työntekijöiden vapaa liikkuminen ETA-valtioiden välillä.

Sijoittautumisvapaus

ETA-sopimuksen 31 artiklan 1 kohdan mukaan ETA-valtioissa ei saa olla toisten ETA-valtioiden kansalaisia koskevia niin sanotun sijoittautumisoikeuden rajoituksia. Määräys velvoittaa saattamaan elinkeino- ja ammattitoimintaa harjoittamaan halukkaat ETA-valtioiden kansalaiset elinkeinovapauden periaatteen osalta samaan asemaan kuin valtion omat kansalaiset. Tämän vuoksi kansallisesta lainsäädännöstä tulee poistaa kaikki toiminnan harjoittajaan ja harjoitettavaan toimintaan kohdistuvat säännökset, jotka ovat ristiriidassa syrjimättömyysperiaatteen kanssa. Samoin on poistettava syrjimättömyysperiaatetta loukkaavat hallinnolliset käytännöt. ETA-valtiot voivat ETA-sääntöjen rajoissa ylläpitää sellaisia rajoituksia, jotka kohdistuvat yhtäläisesti sekä oman maan kansalaisiin ja yhteisöihin että muiden ETA-valtioiden kansalaisiin ja yhteisöihin.

Sijoittautumisvapautta koskevan ETA-sopimuksen 31 artiklan 2 kohdan mukaan ETA-valtion kansalainen voi muuttaa toiseen ETA-valtioon harjoittamaan itsenäistä elinkeinotoimintaa. Sijoittautumisvapauden alaan kuuluu myös toiminta, jossa ETA-valtiossa päätoimipaikkaansa pitävä ETA-kansalainen perustaa kauppaedustajan liikkeen, sivuliikkeen tai tytäryhtiön toiseen ETA-valtioon ja harjoittaa

sen kautta toimintaa. Sijoittautumisvapaus sisältää myös oikeuden vastaanottajavaltion lainsäädäntöä noudattaen perustaa ja johtaa yhtiötä yhdenvertaisin ehdoin vastaanottajavaltion omiin kansalaisiin nähden.

Euroopan talousyhteisön neuvosto on 7 päivänä heinäkuuta 1964 antanut direktiivin (64/429/ETY) sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden toteuttamisesta itsenäisten ammattinharjoittajien toiminnassa ISIC pääryhmiin 23—40 (teollisuus ja pieneteollisuus) kuuluvassa tuotanto- ja jalostusteollisuudessa. Direktiivi kuuluu ETA-sopimuksen liitesäännöstöön. Direktiivin mukaan jäsenvaltioiden on poistettava sijoittautumisvapautta ja palvelujen tarjoamisen vapautta koskevat rajoitukset, jotka vaikuttavat oikeuteen ryhtyä harjoittamaan direktiivissä määriteltä toimintaa ja harjoittaa sitä. Direktiivin määritelmän mukaan painaminen ja kustantaminen sekä niihin liittyvät palvelut kuuluvat direktiivin soveltamisalaan. Direktiivi edellyttää jäsenvaltioiden poistavan rajoitukset, jotka asettavat oman maan kansalaiset muita parempaan asemaan.

Työntekijöiden vapaa liikkuminen

ETA-sopimuksen 28 artiklassa turvataan työntekijöiden vapaa liikkuminen ETA-valtioiden välillä. Tämä edellyttää, että kansalaisuuteen perustuva syrjintä työ sopimusten tekemisessä, palkkauksessa ja muissa työehdoissa poistetaan. Euroopan yhteisöjen neuvoston työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun asetuksen (ETY) N:o 1612/68 3 artiklan 1 kohdassa säädetään, ettei jäsenvaltion lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä taikka hallinnollista käytäntöä voida soveltaa, jos niissä asetetaan sellaisia rajoituksia tai ehtoja työn hakemiselle tai työpaikan tarjoamiselle tai ulkomaan kansalaisen oikeudelle ottaa vastaan työtä ja työskennellä, jotka eivät koske oman maan kansalaisia. Vastaavasti ovat kiellettyjä sellaiset säännökset tai käytännöt, joiden yksinomaisena tai pääasiallisena tarkoituksena tai vaikutuksena on estää muiden jäsenvaltioiden kansalaisia saamasta tarjottua työtä huolimatta siitä, että niitä sovelletaan kansalaisuudesta riippumatta. Säännös ei kuitenkaan koske tarjotun työn tai tehtävän laadusta johtuvaa kielitaitovaatimusta.

2. Ehdotetut muutokset

Julkaisemisoikeus (1 §)

Painovapauslain 1 §:ssä (1333/89) säädetään, että Suomen kansalaisella on oikeus viranomaisten ennalta estämättä julkaista painokirjoituksia. Sama oikeus on myös ulkomaalaisella, jolla on on kotipaikka Suomessa. Säännöksessä ei nimenomaisesti mainita, että oikeushenkilöllä olisi oikeus painokirjoituksen julkaisemiseen. Käytännössä kuitenkin myös oikeushenkilöt esimerkiksi kustannusyhtiöt julkaisevat painokirjoituksia. Kysymyksessä oleva säännös on ETA-sopimuksen vastainen, koska ulkomaalaisia koskeva julkaisemisoikeuden rajoitus saattaa vaikeuttaa kustannustoiminnan harjoittamista.

Jotta ulkomaalainen saisi julkaista painokirjoituksia, on hänellä oltava kotipaikka Suomessa. Nykyisen väestökirjalain (141/69) ja -asetuksen (198/70) säännökset ulkomaalaisen rekisteröinnistä ovat puutteelliset. Ulkomaalainen voi oleskella Suomessa yli vuodenkin ilman, että häntä rekisteröidään kotipaikkarekisteriin. Väestökirjalainsäädännön kotipaikka-oikeutta koskevien säännösten tarkistamistarvetta selvitetään parhaillaan. Kuitenkin jo ennen sitä on ETA-sopimuksen vuoksi välttämätöntä luopua kytkemästä ulkomaalaisen sananvapauden käyttöä kotipaikkavaatimukseen. Sen vuoksi painovapauslain 1 §:stä tulisi poistaa kyseinen ulkomaalaista koskeva vaatimus.

Muutoksen tulee koskea kaikkia ulkomaalaisia eikä vain ETA-valtioiden kansalaisia. Näiden ja muiden ulkomaalaisten asettaminen eri asemaan sananvapauden käytössä ei olisi sopuoinnussa kansainvälisten ihmisoikeussopimusten kanssa.

Edellä olevan vuoksi ehdotetaan painovapauslain 1 §:ää muutettavaksi siten, että jokaisella olisi oikeus julkaista painokirjoituksia Suomessa. Suomen kansalaisilla ja ulkomaalaisilla olisi siten yhtäläinen julkaisemisoikeus.

Kirjapainoliikkeen harjoittaminen (5 a §)

Painovapauslain 5 §:n mukaan jokainen täysivaltainen Suomen kansalainen on oikeutettu harjoittamaan kirjapainoliikettä. Myös yhtiöllä, osuuskunnalla ja yhdistyksellä on vastaava oikeus. Tällöin kuitenkin liikkeen esimiehenä tulee olla Suomen kansalainen, jolla on oikeus

harjoittaa kirjapainoliikettä. Tällaisen liikkeen perustamisesta ja toiminnan aloittamisesta on tehtävä painovapauslain mukaan ilmoitus viranomaiselle.

Kirjapainoliikkeen harjoittajan tehtävä on pääasiassa tekninen. Kysymyksessä on yleensä painotyön tekeminen tilauksesta, minkä vuoksi kansalaisuusvaatimuksen asettaminen kirjapainoliikkeen harjoittajalle on tarpeetonta. Lisäksi ETA-sopimus edellyttää, että kaikki kansalaisuuteen perustuva syrjintä sijoittautumisoikeuden soveltamisessa poistetaan. ETA-sopimus edellyttää myös, että toisessa ETA-valtiossa päätoimipaikkaansa pitävä ETA-kansalainen voi perustaa kauppaedustajan liikkeen, sivuliikkeen tai tytäryhtiön Suomeen ja harjoittaa täällä kirjapainoliikettä.

Edellä olevan vuoksi ehdotetaan laajennettavaksi ulkomaalaisten oikeutta harjoittaa kirjapainoliikettä. Ehdotetun uuden 5 a §:n mukaan oikeus kirjapainoliikkeen harjoittamiseen olisi myös sellaisella täysivaltaisella ulkomaalaisella, jolla on kotipaikka Suomessa. Ehdotuksen mukaan myös ulkomaisen elinkeinonharjoittajan Suomessa rekisteröidyllä sivuliikkeellä olisi oikeus harjoittaa kirjapainoliikettä. Muutos on sopuoinnussa elinkeinon harjoittamisen oikeudesta annettuun lakiin tehtäväksi suunnitellun vastaavan muutoksen kanssa.

Uuden 5 a §:n mukaan kotipaikkavaatimusta ei kuitenkaan sovellettaisi ulkomaalaisiin, joiden osalta määrätään toisin kansainvälisessä sopimuksessa. Ulkomaalaisia koskevaa edellytystä ei toisin sanoen sovellettaisi ETA-valtioiden kansalaisiin, jotka siten olisivat täysin samassa asemassa kuin Suomen kansalaiset harjoittaessaan kirjapainoliikettä. Vaatimus täysivaltaisuudesta koskisi edelleen kaikkia kirjapainoliikkeen harjoittajia kansalaisuudesta riippumatta.

Painokirjoitusten myynti (16 a §)

Painovapauslain 16 §:ssä säädetään oikeudesta toimia kirjankaupittelijana. Säännös koskee pääasiassa lehtikioskin pitäjiä. Säännöksen mukaan vain Suomen kansalainen saa toimia kirjankaupittelijana. Toiminnan aloittamisesta on tehtävä ilmoitus asuinpaikan viranomaiselle. Painovapauslain 16 §:n 2 momentin mukaan kirjankaupittelijana ei pidetä sitä, joka ainoastaan tilapäisesti myy tai muuten levittää painokirjoituksia pitämättä tointa varsinaisena

ammattina. Sama koskee myös sitä, joka pitää sanomalehtien sekä ilmoituslehtisten ja muiden sellaisten tiedonantojen levittämistä elinkeinon. Pykälän 2 momenttia sovelletaan myös lehden tilausasiamieheen.

Painokirjoitusten myyntiä koskeviin säännöksiin on tehtävä muutos sijoittautumisvapauden vuoksi. Ulkomaalaisten oikeutta toimia kirjankaupittelijana ehdotetaan laajennettavaksi uudessa 16 a §:ssä. Kuten 5 a §:ssä ETA-valtioiden kansalaiset ja Suomen kansalaiset asetettaisiin täysin samaan asemaan kysymyksessä olevan elinkeinon harjoittamisessa.

Aikakautisen painokirjoituksen julkaiseminen (19 §)

Aikakautisten painokirjoitusten julkaisemisesta säädetään painovapauslain 19 §:ssä. Pykälän 1 momentin mukaan täysivaltaisella Suomen kansalaisella sekä yhteisöllä, jonka esimiehenä on Suomen kansalainen, on oikeus julkaista aikakautisia painotuotteita. Sama oikeus on myös ulkomaalaisella, jonka kotipaikka on Suomessa, sekä yhteisöllä, jonka esimiehenä on sellainen ulkomaalainen. Ilmoitus aikakautisen painokirjoituksen ilmestymisestä on tehtävä etukäteen viranomaiselle sillä paikkakunnalla, jossa painokirjoitus tullaan julkaisemaan. Ilmoitusvelvollisuus kuuluu aikakautisen painokirjoituksen kustantajalle. Ilmoituksessa on mainittava painokirjoituksen nimi ja painauspaikka, kuinka usein kirjoituksen on määrä ilmestyä sekä missä kirjapainossa sitä aiotaan painattaa samoin kuin henkilö, joka tulee toimimaan päätoimittajana.

Säännöksessä mainitaan sekä julkaisemisoikeus että painokirjoituksesta edeltäpäin tehtävä ilmoitus. Säännös on epäselvä. Sen vuoksi ehdotetaan kyseistä 19 §:n 1 momenttia muutettavaksi niin, että julkaisemisoikeutta koskeva ilmaisu poistettaisiin. Tällöin oikeus julkaisista aikakautisia painokirjoituksia johdettaisiin suoraan lain 1 §:stä, ja momentista voitaisiin poistaa tarpeettomana lain 5 §:n 1 momenttiin viittaava ulkomaalaisia koskeva virke. Aikakautisen painokirjoituksen julkaisemisen edellytyksenä olisi siis etukäteen tehtävä ilmoitus. Kustantajan olisi kuten voimassa olevassakin säännöksessä noudatettava 2 luvun kirjapainajaa koskevia säännöksiä.

Aikakautisen painokirjoituksen päätoimittaja (21 §)

Aikakautisen painokirjoituksen päätoimittajana voi painovapauslain 21 §:n mukaan olla täysivaltainen Suomen kansalainen sekä täysivaltainen ulkomaalainen, jolla on kotipaikka Suomessa. Painovapauden käytännön toteuttamisen kannalta kysymyksessä oleva säännös on tärkeä. Päätoimittajalla on samantyyppinen vastuu aikakautisesta painokirjoituksesta kuin mitä julkaisijalla on muusta kuin aikakautisesta painokirjoituksesta.

Aikakautisen painokirjoituksen päätoimittaja on suuresta määräämisvallastaan huolimatta kuitenkin työntekijä. Tämän vuoksi ETA-sopimuksen työntekijöiden vapaata liikkumista koskevat määräykset on otettava huomioon asetettaessa rajoituksia päätoimittajana toimimiselle. ETA-sopimus edellyttääkin tämän vuoksi kotipaikkavaatimuksen poistamista.

Kotipaikkavaatimuksen säilyttäminen muiden ulkomaalaisten kuin ETA-valtioiden kansalaisten osalta olisi arveluttavaa ihmisoikeus-sopimusten valossa, koska kyseessä on sananvapauden toteuttaminen. Myöskään Suomen kansalaisten oikeuksien rajoittaminen asettamalla yleinen kotipaikkavaatimus ei ole aiheellista. Tämän vuoksi oikeutta toimia päätoimittajana ehdotetaan laajennettavaksi niin, että jokaisella täysivaltaisella henkilöllä olisi oikeus toimia sanomalehden tai aikakauslehden päätoimittajana. Täysivaltaisuusvaatimuksen säilyttäminen on aiheellista päätoimittajalle painovapauslain mukaan kuuluvan suuren vastuun vuoksi.

3. Esityksen vaikutukset

Esityksellä ei ole taloudellisia eikä organisatorisia vaikutuksia.

4. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu virkatyönä oikeusministeriössä. Eräät säännösmuutokset on laadittu yhteistyössä kauppa- ja teollisuusministeriön kanssa.

5. Muita esitykseen vaikuttavia seikkoja

Esitys liittyy hallituksen esitykseen Euroopan

talousalueen perustamiseen liittyvien sopimusten eräiden määräysten hyväksymisestä (HE 95/1992 vp).

kaisesti ETA-sopimuksen kanssa. Voimaantulon ajankohdasta ehdotetaan säädettäväksi asetuksella.

6. Voimaantulo

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan samanai-

Laki

painovapauslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 4 päivänä tammikuuta 1919 annetun painovapauslain 1 §, 19 §:n 1 momentti ja 21 §, sellaisina kuin ne ovat 29 päivänä joulukuuta 1989 annetussa laissa (1333/89), sekä *lisätään* lakiin uusi 5 a ja 16 a § seuraavasti:

1 §

Jokaisella on oikeus viranomaisten ennalta estämättä julkaista painokirjoituksia noudattaen, mitä tässä laissa säädetään.

5 a §

Täysivaltaiseen ulkomaalaiseen, jolla on kotipaikka Suomessa, sekä ulkomaalaisen elinkeinonharjoittajan Suomessa rekisteröityyn sivuliikkeeseen sovelletaan, mitä 5 §:ssä säädetään. Jos Suomea velvoittavassa kansainvälisessä sopimuksessa ulkomaalaiselta ei kuitenkaan edellytetä kotipaikkaa Suomessa, noudatetaan tältä osin sopimuksen määräyksiä.

16 a §

Ulkomaalaiseen, jolla on kotipaikka Suomessa, sovelletaan, mitä 16 §:ssä säädetään. Jos Suomea velvoittavassa kansainvälisessä sopimuksessa ulkomaalaiselta ei kuitenkaan edellytetä kotipaikkaa Suomessa, noudatetaan tältä osin sopimuksen määräyksiä.

19 §

Aikakautisen painokirjoituksen kustantajan on tehtävä etukäteen ilmoitus aikakautisen painokirjoituksen ilmestymisestä. Kustantajaan ja ilmoitukseen sovelletaan, mitä 2 luvussa säädetään kirjanpainajasta ja hänen liikkeestään tehtävästä ilmoituksesta. Ilmoitus on 7 §:stä poiketen tehtävä sen paikkakunnan viranomaiselle, jossa painokirjoitusta aiotaan julkaista. Ilmoituksessa on myös mainittava kirjoituksen nimi ja painatuspaikka, kuinka usein kirjoituksen on määrä ilmestyä sekä missä kirjapainossa sitä aiotaan painattaa, niin myös henkilö, jonka tulee päätoimittajana valvoa kirjoituksen julkaisemista ja määrätä sen sisälöstä.

21 §

Aikakautisen painokirjoituksen päätoimittajana voi olla vain täysivaltainen henkilö.

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettyäänä ajankohtana.

Helsingissä 16 päivänä lokakuuta 1992

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Oikeusministeri *Hannele Pokka*

Laki

painovapauslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 4 päivänä tammikuuta 1919 annetun painovapauslain 1 §, 19 §:n 1 momentti ja 21 §, sellaisina kuin ne ovat 29 päivänä joulukuuta 1989 annetussa laissa (1333/89), sekä lisätään lakiin uusi 5 a ja 16 a § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

1 §

Suomen kansalaisella on oikeus viranomais-
ten ennalta estämättä julkaista painokirjoituk-
sia noudattaen, mitä tässä laissa säädetään.
*Sama oikeus on myös ulkomaalaisella, jolla on
kotipaikka Suomessa.*

Ehdotus

1 §

Jokaisella on oikeus viranomaisten ennalta
estämättä julkaista painokirjoituksia noudat-
taen, mitä tässä laissa säädetään.

5 a §

Täysivaltaiseen ulkomaalaiseen, jolla on koti-
paikka Suomessa, sekä ulkomaalaisen elinkei-
nonharjoittajan Suomessa rekisteröityyn sivuliik-
keeseen sovelletaan, mitä 5 §:ssä säädetään. Jos
Suomea velvoittavassa kansainvälisessä sopimuk-
sessa ulkomaalaiselta ei kuitenkaan edellytetä
kotipaikkaa Suomessa, noudatetaan tältä osin
sopimuksen määräyksiä.

16 a §

Ulkomaalaiseen, jolla on kotipaikka Suomes-
sa, sovelletaan mitä 16 §:ssä säädetään. Jos
Suomea velvoittavassa kansainvälisessä sopimuk-
sessa ulkomaalaiselta ei kuitenkaan edellytetä
kotipaikkaa Suomessa, noudatetaan tältä osin
sopimuksen määräyksiä.

19 §

Aikakautisen painokirjoituksen julkaisemis-
oikeudesta sekä sen ilmestymisestä edeltäpäin
tehtävästä ilmoituksesta on sellaisen kirjoituk-
sen kustantajaan nähden voimassa, mitä 2
luvussa kirjanpainajasta ja hänen liikkeestään
tehtävästä ilmoituksesta on säädetty. Mitä
5 §:n 1 momentissa on säädetty Suomen kansa-
laisesta, koskee kuitenkin myös ulkomaalaista,
jolla on kotipaikka Suomessa. Ilmoitus on
7 §:stä poiketen tehtävä sen paikkakunnan vi-
ranomaiselle, jossa painokirjoitusta aiotaan jul-
kaista. Ilmoituksessa on myös mainittava kir-

19 §

Aikakautisen painokirjoituksen kustantajan
on tehtävä etukäteen ilmoitus aikakautisen pai-
nokirjoituksen ilmestymisestä. Kustantajaan ja
ilmoitukseen sovelletaan, mitä 2 luvussa sääde-
tään kirjanpainajasta ja hänen liikkeestään
tehtävästä ilmoituksesta. Ilmoitus on 7 §:stä
poiketen tehtävä sen paikkakunnan viranomai-
selle, jossa painokirjoitusta aiotaan julkaista.
Ilmoituksessa on myös mainittava kirjoituksen
nimi ja painatuspaikka, kuinka usein kirjoituk-
sen on määrä ilmestyä sekä missä kirjapainossa
sitä aiotaan painattaa, niin myös henkilö,

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

joituksen nimi ja painatuspaikka, kuinka usein kirjoituksen on määrä ilmestyä sekä missä kirjapainossa sitä aiotaan painattaa, niin myös henkilö, jonka tulee päätoimittajana valvoa kirjoituksen julkaisemista ja määrätä sen sisällöstä.

21 §

Aikakautisen painokirjoituksen päätoimittajana voi olla täysivaltainen *Suomen kansalainen sekä täysivaltainen ulkomaalainen, jolla on kotipaikka Suomessa.*

jonka tulee päätoimittajana valvoa kirjoituksen julkaisemista ja määrätä sen sisällöstä.

21 §

Aikakautisen painokirjoituksen päätoimittajana voi olla *vain* täysivaltainen *henkilö.*

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.
